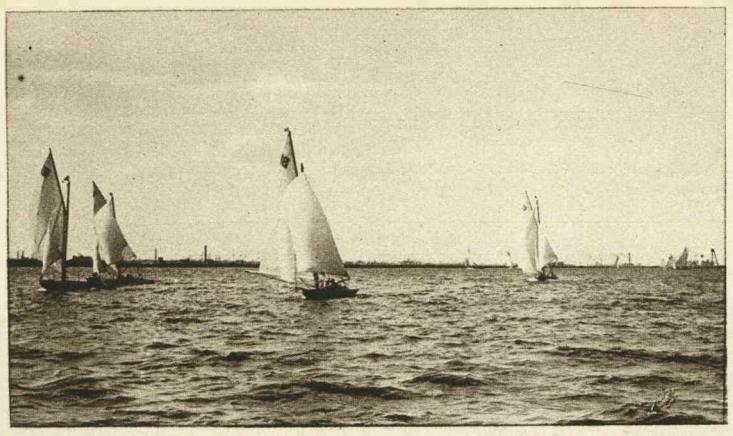
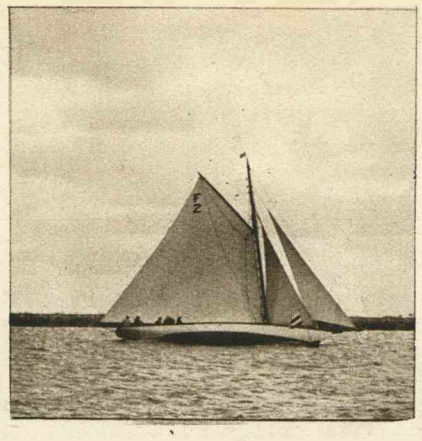
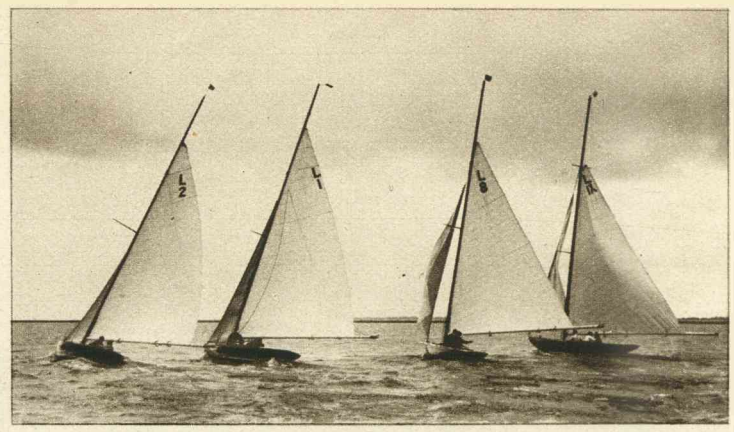

ZEILWEDSTRIJDEN VAN DE KONINKLIJKE.

Onder begunstiging van goed zomerweer hadden deze week op de Zuiderzee de zeilwedstrijden plaats van de Koninklijke. De belangstelling voor deze wedstrijden was zeer groot. Links: Een spannend moment gedurende den strijd tusschen kiel- en middenzwaardjachten. Midden: De „Leopoldine" van de 10-Meterklasse, winster van den Zeven-Provinciënprijs. Rechts: De start van de kiel- en middenzwaardjachten om den Six-prijs. *(foto's V.F.B.)*

'n Onschendbaar vertrouwen.

Naar het Engelsch van A. G. GREENWOOD

De auto vloog de verlaten heide over en den heuvel op. De drie inzittenden keken naar het jachthuis, dat daar eenzaam boven op den heuveltop stond.

„Voor geen geld der wereld zou ik daar willen wonen," verklaarde lady Audley met een huivering. „Hoe eenzaam! Er is nergens een ander huis te zien."

De jonge geestelijke, die tegenover haar zat, knikte. „Ik ben benieuwd," zei hij, „wat voor soort van kluizenaar hier woont."

Daar werd plotseling de voordeur geopend; een man rende den verwaarloosden tuin door, terwijl hij met de armen zwaaiende, aan den auto te kennen gaf te stoppen.

„Stop!" beval lady Audley, door de spreekbuis aan den chauffeur.

Een groote man, zonder hoed met grijs haar, verscheen ademloos aan het portier.

„Reist u naar Teigncombe?" vroeg hij. „Excuseer mij, ik ben een dokter, mijn naam is Keighley. Iemand hier heeft een ongeluk gekregen en nu geestelijken bijstand noodig".

„Ah!"

De uitroep van den geestelijke trok de opmerkzaamheid van den dokter.

„Hij is stervende, mijnheer," ging hij voort. „Als u . ."

„Wel zeker!" antwoordde de jongeman bereidwillig. „Natuurlijk, wil ik hem helpen! Wacht u maar niet op mij, lady Audley. Ik zal later wel naar Teigncombe loopen."

„Maar mijnheer Allendale . . ."

Dokter Keighley keek haar aan. „Mijn patiënt is vanmorgen gedurende de jacht in een doornhaag gevallen. Hij is blind! Het is een treurig geval. Zijn hersenen zijn aangedaan. De minste schok, de geringste opwinding zal hem dooden! Hij verlangt dringend naar een predikant en schijnt een heimelijk verdriet te hebben. Het is een geluk dat deze eerwaarde heer juist . . ."

„Het is de voorzienigheid Gods," viel de heer Allendale hem in de rede. „Laat mij u niet ophouden, mevrouw. Ik zal met genoegen straks wandelen."

Hij groette de dame beleefd, steeg uit den auto en volgde haastig den dokter.

„Hierheen, mijnheer! De kamer is donker, maar er is niets waarover u kunt vallen."

De dokter opende de deur van een kamer. Bij het flikkerend haardvuur zag de heer Allendale in den donkersten hoek van het vertrek een rustbed en daarop een menschelijk wezen, wiens hoofd geheel verbonden was.

„Deze geestelijke heer kwam juist hier voorbij," legde de dokter uit op kalmen toon.

„Is hij een bedrieger? Een zwendelaar? Hou je me voor den gek? Hoe kom je zoo opeens aan hem? We zijn mijlen ver van elken sterveling verwijderd. De duivel haal je, Keighley, als je me bedriegt! Zeg, ben jij een hemeldragonder?"

„Als je dat zoo noemen wilt, ja! Ik ben een predikant," antwoordde Horace

HET KAMP VAN LAREN.

Een onzer fotografen heeft deze week, gewapend met zijn camera, eens een dagje doorgebracht bij onze soldaten in het kamp van Laren, en een serie aardige foto's gemaakt van het soldatenleven aldaar. Hierboven een foto van het kader van het kamp, dat zoo welwillend was voor onzen fotograaf te poseeren.

HET KAMP VAN LAREN.

Links: als het signaal „Voor de keuken" is geblazen. De manschappen komen met hun eetketels en borden naar de keuken om het middageten te halen. Midden: de veelbesproken „regimentszoon" voor zijn tent aan den middagmaaltijd. De bewering dat de jongen geen onderwijs geniet is onjuist. Hij wordt elken dag per fiets naar school gebracht. Rechts: De „regimentszoon" temidden van zijn „slaapies". *(foto's „Rembrandt")*

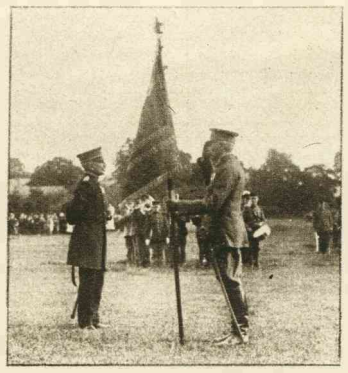
HET KAMP VAN LAREN.

Het officierscorps in de eenvoudig gemeubelde loods aan den lunch.

VETERANEN CRICKET-WEDSTRIJD.

Zondag j.l. is te 's-Gravenhage een Veteranen Cricket-wedstrijd gespeeld tusschen het Isbrückers Haagsch elftal en het Amsterdamsche, waarin het Haagsche elftal overwinnaar bleef. V.l.n.r. de heeren: Vorstius, Jhr. v. Witsen; Elias; Joosten; Mr. Red; v. d. Kloot; v. d. Waarde; de Bordes; Leembrugge; Sweerts; v. Walgeren; Jhr. v. Karnebeek; van Vollenhoven. *(foto Sijes)*

'N VAANDEL UITGEREIKT.

Op 5 Sept. werd te Valkenburg in tegenwoordigheid van vele autoriteiten het vaandel uitgereikt aan het vrijwillige landstormcorps „De Limburgsche Jagers". Hierboven het uitreiken van 't vaandel door Generaal Neeteson aan den commandant van den vrijwilligen landstorm *(V.F.B.)*

AMSTERDAMSCHE WIELERBAAN.

De deelnemers aan de match à trois, over 1 K.M. in 3 manches, welke Zondag verreden is. Van links naar rechts: Didier, kampioen der onafhankelijken, winnaar van het nummer; Schilling; De Crasto.